

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tost/15/2018
Identifikačné číslo spisu: 9517100209
Dátum vydania rozhodnutia: 24. októbra 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9517100209.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Gabriely Šimonovej na neverejnom zasadnutí konanom 24. októbra 2018 v Bratislave, v trestnej veci odsúdeného F. Q. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona a iné, o sťažnosti obvineného proti uzneseniu predsedu senátu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 8. februára 2018, sp. zn. BB-4T/31/2017, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného F. Q. sa z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Predseda senátu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len špecializovaný trestný súd), uznesením z 8. februára 2018, sp. zn. BB-4T/31/2017, podľa § 553 ods. 2, ods. 5 Tr. por., § 1 ods. 3, ods. 4, § 12 ods. 3 písm. c/, § 14, § 15, § 16 ods. 3, ods. 4, § 17 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení vyhlášky č. 183/2013 Z.z. (ďalej len „adv. tar.“) priznal ustanovenému obhajcovi JUDr. Jozefovi Podobovi, AK (ďalej tiež ustanovený obhajca) so sídlom advokátskej kancelárie v Dubnici nad Váhom, Bratislavská 354/32, za obhajobu F. Q. odmenu za úkony právnej služby a náhrady v celkovej výške 10.272,64 eur, a to v rozsahu presne špecifikovanom vo výroku tohto rozhodnutia. Predmetné uznesenie bolo odsúdenému F. Q., prokurátorovi Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR a ustanovenému obhajcovi doručené 14. februára 2018. Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený v zákonnej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že žiadal súd o preskúmanie úkonov právnych služieb a náhrad priznaných ustanovenému obhajcovi. Odsúdený je toho názoru, že ustanovenému obhajcovi vznikli neopodstatnené pohľadávky voči jeho osobe, nakoľko nie je zrejmé, akú náhradu výdavkov vynaložil na telekomunikačné výdavky, cestovné výdavky a náhradu za stratu času. Uviedol, že množstvo úkonov v súvislosti s jeho trestnou vecou bolo vykonaných zbytočne, ustanovený obhajca sa účelovo zúčastňoval na úkonoch, ktoré nesúviseli s jeho osobou a z časového hľadiska boli krátke. Ustanovený obhajca sa vyjadril k sťažnosti odsúdeného podaním z 25. apríla 2018, v ktorom uviedol, že náhrada výdavkov na telekomunikačné výdavky a miestne prepravné je vypočítaná správne v zmysle § 16 ods. 3 veta prvá vyhl. č. 655/2004

Z.z. v platnom znení podľa počtu odsúhlasených úkonov v počte 43. Rovnako predseda senátu v napadnutom uznesení správne určil v zmysle príslušných zákonných ustanovení aj náhradu za stratu času a náhradu cestovných výdavkov. Ďalej uviedol, že o vykonávaných úkonoch rozhodoval príslušný vyšetrovateľ, prípadne dozorový prokurátor, pričom sa snažil venovať obhajobe zodpovedne tak, ako aj v iných prípadoch, preto nemohol vedieť, ktorý z vyšetrovateľom nariadených úkonov sa môže odsúdeného týkať alebo nie. Odsúdený mal možnosť po prvej porade s ustanoveným obhajcom výslovným vyhlásením vzdať sa práva na povinnú obhajobu, čo však neurobil, preto považoval ustanovený obhajca za potrebné zúčastňovať sa vyšetrovateľom nariadených úkonov v takom rozsahu, ako mu to umožňovali jeho časové možnosti a za účasť na týchto úkonoch požiadal o priznanie odmeny a náhrady advokáta. O tom, že sa trestnej veci odsúdeného venoval s plným nasadením svedčí aj skutočnosť, že v rámci súdom schválenej dohody o vine a treste bolo u obvineného podľa § 44 Trestného zákona upustené od uloženia súhrnného trestu. Z uvedených dôvodov navrhol, aby najvyšší súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol ako nedôvodnú. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. ako nadriadený orgán preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť obvineného je prípustná (§ 553 ods. 6 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 ods. 1 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 ods. 1 Tr. por.). Zároveň ale zistil, že sťažnosť odsúdeného F. Q. nie je dôvodná, a to z nasledovných dôvodov: JUDr. Jozef Podoba bol opatrením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica vydaným 9. marca 2017, sp. zn. 2Tp 11/2017, ustanovený za obhajcu F. Q., ktorý bol v tom čase obvinený pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a iné, keďže bol daný dôvod povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 1 písm. a/, c/ Trestného poriadku a obvinený si v určenej lehote obhajcu nezvolil. Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica na verejnom zasadnutí konanom 20. novembra 2017, o predložennom návrhu prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na schválenie dohody o vine a treste, rozsudkom, č.k. BB-4T/31/2017-4878, schválil podľa § 334 ods. 4 Trestného poriadku dohodu o vine a treste uzavretú medzi prokurátorom Úradu Špeciálnej prokuratúry GP SR a odsúdeným F. Q., č.k. VII/1 Gv 140/17/1000-50, podľa ktorej súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu odsúdenému podľa § 42 Trestného zákona, pretože trest odňatia slobody uložený skorším rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 4. decembra 2015, sp. zn. BB-3T/17/2015, vo výmere osem rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, trest prepadnutia majetku a ochranný dohľad na tri roky, považoval za dostatočný. Predmetný rozsudok Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica o schválení dohody o vine a treste nadobudol právoplatnosť, s poukazom na ustanovenie § 334 ods. 5 Tr. por., jeho vyhlásením, teda 20. novembra 2017. Ustanovený obhajca si návrhom z 29. novembra 2017 uplatnil odmenu a náhrady výdavkov spolu vo výške 11.625,74 Eur. Z ustanovenia § 553 ods. 2 Tr. por. vyplýva, že obhajca, ktorý bol obvinenému ustanovený, má voči štátu nárok na odmenu a náhradu podľa tarify určenej osobitným predpisom, ak zákon neustanovuje inak. Podľa § 553 ods. 3 Tr. por., o návrhu podľa ods. 2 orgán činný v trestnom konaní alebo súd rozhodne do 30 dní od jeho podania. Priznanú odmenu a náhradu hotových výdavkov orgán činný v trestnom konaní alebo súd vyplatí najneskôr do 90 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Podľa § 553 ods. 5 Tr. por. o výške odmeny a náhrady rozhodne na návrh obhajcu alebo zástupcu z radov advokátov, ktorý bol ustanovený poškodenému podľa § 47 ods. 6, orgán činný v trestnom konaní, ktorého rozhodnutím sa trestné stíhanie právoplatne skončilo; v prípravnom konaní môže rozhodnutím poveriť prokurátor asistenta prokurátora a v konaní pred súdom rozhodne predseda senátu súdu prvého stupňa alebo ním poverený vyšší súdny úradník. Najvyšší súd po preskúmaní napadnutého uznesenia na podklade trestného spisu zistil, že predseda senátu špecializovaného trestného súdu rozhodol v súlade so stavom veci a zákonom, resp. adv. tar., keď návrh ustanoveného obhajcu na určenie jeho odmeny za poskytnuté právne služby a náhrady výdavkov s tým spojených posúdil ako sčasti dôvodný. Zo spisu vyplýva, že povinná obhajoba odsúdeného F. Q. trvala od 9.3.2017 do 20.11.2017, v ktorých dňoch sa ustanovený obhajca v rámci výkonu obhajoby osobne zúčastnil úkonov trestného konania tak, ako sú tieto úkony špecifikované vo výroku napadnutého uznesenia. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa predseda senátu dôsledne vysporiadal s uplatneným nárokom ustanoveného obhajcu a priznal mu v nižšej miere odmenu za ním

realizované úkony právnej služby a jednotlivé náhrady (strata času, hotové výdavky, režijný paušál). S postupom špecializovaného trestného súdu sa najvyšší súd stotožňuje a jeho rozhodnutie považuje za správne a zákonné. Najvyšší súd vzhľadom na vyššie uvedené konštatuje, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná, nakoľko nárok na odmenu a náhradu za stratu času a náhradu hotových výdavkov vzniká ustanovenému obhajcovi od okamihu ustanovenia. Pre úplnosť najvyšší súd dodáva, že z napadnutého uznesenia nevyplýva jeho povinnosť nahradit' štátu určenú odmenu a náhradu výdavkov ustanovenému obhajcovi. Až po vyplatení priznanej sumy ustanovenému obhajcovi bude predseda senátu špecializovaného trestného súdu rozhodovať o povinnosti obvineného nahradit' túto sumu štátu, samozrejme ak budú pre takýto postup splnené zákonné podmienky a ak nepreukáže, že má nárok na bezplatnú obhajobu alebo na obhajobu za zníženú náhradu. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval sťažnosť obvineného za nedôvodnú a podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ju zamietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.